

CURRER BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL DRUHÝ

PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

"To nemůže být, pane; to není pravdě podobné. Lidé netěší se nikdy úplnému štěstí v tomto světě. Nezrodila jsem se pro osud rozdílný od ostatních mého druhu; myslí si, že takové štěstí mě očekává, je pohádkou — snem za bdění."

"Který já mohu uskutečnit a také provedu. Počnu již dnes. Dnes ráno psal jsem svému penězníkovi v Londýně, aby mi zaslal jisté klenoty, které má v uschování — dědičné památky pro paní z Thornfieldu. Za den nebo dva doufám vyspatí je do svého klínu, neboť věnuji ti veškerou pozornost a vyznamenání, jakobych je prokazoval dečí velmože, kdybys si ji bral."

"Ach, pane! — nechte klenoty! Nerada slyším mluvit o nich. Klenoty pro Johana Eyrovou znějí nepřírodně a podivně, raději bych jich neměla."

"Chei sám vložit diamantový řetěz kolem tvój šíje a korunku na tvoje čelo — což ti bude slušeti, neboť příroda při nejmenším vtiskla výsadu ušlechtilosti na toto čelo, Johano; a já zapnu náramky na těchto krásných rukou a navleku prsteny na tyto rusálčí prsty."

"Ne, ne, pane! myslíte na jiné věci a mluvíte o něčem jiném a jinakým způsobem. Neoslovujte mne, jako bych byla krasavič; jsem vaší prostou kvakerskou vychovatelkou."

"Její kráskou v mých očích a kráskou zrovna dle přání srdce mého — útlou a vzdušnou bytostí."

"Drobnou a nepatrnou, myslíte. Vám se něco zdá, pane — a nebo se vymyšleli. Pro pána boha, nebuďte ironickým!"

"Přinutím také svět, že uzná té za krásku," pokračoval, kdežto já opravdu cítila jsem nevolno z řeči, do které zabořil, poněvadž jsem cítila, že buď sám blouzní a nebo snaží se pohlznout mne. —

"Odějí svou Johana v atlas a krajky a dostane růže do vlasů; a hlavu, kterou nade vše miluji, zastře závojem nejvyšší ceny."

"A pak mne nepoznají, pane; a nebudu již věce vaší Johanou Eyrovou, ale opíje v šátkové kabátě — strakou ve vypůjčeném peří. Drzo bych vás viděla, pane Rochester, vysořenoého v divadelní maskaře jako sebe samu v úboru dvorní dámy; a nenazývám vás krásným, pane, ač miluji vás převlečen; příliš mnoho, než abych vám lichotila. Nelichotí mi."

Pokračoval ve své látce nedbaje mého odporu.

"Ještě dnes vezmu tě s sebou v kočáře do Millcotu a musíš si tam vybrat několik úborů pro sebe. Řekl jsem ti, že budeme oddáni ve čtyřech týdnech. Svatba odbude se tise tam dole v kostele; a pak te odnesu hned do Londýna. Po krátkém pobytu tamním dopravím svůj poklad do krajín bližších slunci, do francouzských vín a italských rovin; a ona uvidí vše, co je slavné v starých dějinách i moderním pokroku; také musí okusit život měst a musí se naučit oceniti sebe správným porovnáním s druhými."

"Budu cestovat! — a s vámi, pane!"

"Budeme sdíletí v Paříži, Římě a Neapoli, ve Florencii, Benátkách i Vidni; veškerá ta púda, po níž jsem cestoval, musí být znova slapaná tebou; kdekoliv jsem vtiskl svou stopu i tudy musí kráčet tě tvá rusálčí noha. — Před deseti lety letěl jsem Evropou polo šílený; nebůf, zář a suřivost byly moji společníci; nyní navštívím ji znova vyhuben a očištěn s pravým andělem jakožto jsem utáštělem."

"Smála jsem se mu, když tohle říkal. "Já nejsem anděl," ujišťovala jsem; "a nebudu jim, leda až umru; já budu sama sebou. Pane Rochester, nemíte ani očekávat ani vymáhat ze mne něco nebeského — nebůf to nedostate zrovna tak, jako já nedostanu od vás, a vůbec už taková ani ne nepředpokládám."

"Co předpokládá a ona?"

"Na nějaký malý čas budete snad takovým, jako jste nyní — nějaký velmi malý čas; a pak ochladnete, a budete mít své rozmary; a pak budete přísným a já budu mít mnoho práce s vaší zlobou, ale když si dobře na mne zvyknete, budete mě mít opět rád — rád, pravím, ne milovat mne. Myslim, že vaše láska vyhoří za šest měsíců anebo ještě dříve. — Všimla jsem si, že v knihách, muži psaných, tato lhůta, kam sáhá horoucnost manželova, se určuje jako nejdelší. Než, po všem, jako přítelkyně a společnice doufám, že se nikdy nestanu zcela nechtutnou svému milému pánu."

"Nechtutnou! a že tě budu mít zas rád! Myslim, že tě budu mít rád opět a stále, a přiměřu tě k doznání, že tě mám netoliko rád, ale že tě miluji — opravdu, horoucně, trvale."

"Nežertujete, pane?"

"K ženám, které se mi líbí pouze svým obličejem, jsem skutečným dáblem, když shledám, že nenaší ani ducha ani srdce — když otvírají mi pohled na povrebnost, všednost a snad i ohrozenost, drsnost a zlou povahu, ale vůči jasnému oku a výmluvným ústům, duši zrobené z ohně a povaze, která se podráá ale nezlomí — současně moeně a stálé, ovládatelné a důsledné — jsem vždycky něžný a opravdový."

"Máte zkušenost o takové povaze, pane? Míloval jste kdy nějakou takovou?"

"Miluji ji nyní."

"Ale reete mi: zda já vskuknu v nějakém ohledu dostoupila jsem vašeho přísného měřítka?"

"Nikdy jsem se nesetkal se ženou, jež by se ti mohla rovnati. Johano, ty se mi líbíš a ty mne ovládlá — zdá se, že se podrizuješ, a já mám rád tuto tvou povolenost a když otáčím to jemné hedvábné pásmo kol svého prstu, chvění probíhá mou rukou až k srdci. Jsem pod vlivem tvým — přemožen; a ten vliv je sladší než mohu vyslovit; a ta — přemoe, v níž se nacházím, má v sobě čarovitost větší než jakékoli vítězství, jehož mohu dobytí. Proč se usmíváš, Johano? Co znamená ten nevyšvitlitený, ten nepěkný o brat ve vzezření tvém?"

"Myslíla jsem, pane, (omluvu tu myšlenku; byla bezděčná), myslila jsem na Herkula a Samsona s jejich milenkami —"

"Na to jsi myslila, ty malá čarodějko —"

"Pst, pane! Nemluvíte nyní právě příliš moudře; o nic více moudře, než oni mužové jednali. Niemně, být oni ženati, nepoehybne by svou přisností jakožto manželé byli by si vynabradili svou slabost jako mlence; a to vy učiníte, obávám se toho. Táží se, jak mi budete odpovídat od teďka za rok, až budu mít k vám žádost, která se nehodí vašim zvykům nebo lhosti."

"Žádej již nyní něco ode mne, Johano — třeba to nejmenší; přejí si být prosen —"

"Dojista požádám, pane; již mám svou žádost celou hotovou."

"Mluví! Ale když tak vzhližíš a se usmíváš s takovým výrazem, dám svolení dřív, než vim, k čemu, a to udělá ze mne bláhovce."

"Nikterak, pane; žádám vás jen o toto: neposlejte pro klenoty a nevěnochte mne řízkem, to je zrovna jako byste lemoval zlatými krajkami ten prostý kapesník, který máte zde."

"Zrovna jako "pozlacovat třibené zlatě." Vim to; své žádosti se vyhovuje — na čas. Omlouvám rozkaz zaslav penězníkovi. Ale ty jsi dosud nežádala o nic; ty jsi prosila, aby dar byl vzat zpět; zkus prosit a něco jiného."

"Dobrá, pane, buďte tak laskav a upokojte mojí zvědavost, která jest na jeden hod velice napjata."

Vzhližel znepokojen. "Co!"

"Pravil kvapně. "Zvědavost je nebezpečná věc; dohře, že jsem učinil slibu vyhovět každému přání —"

"Ale tu není žádného nebezpečí, abyste se s tím shodl, pane."

"Projev to, Johano; ale přejí si, aby místo pouhého vyšetřování možného tajemství bylo to spíš přání polovice mého panství."

"No, králi Ahasvé! Co si počnu s polovici vašeho panství? Myslim, že jsem židovskou podnikatelkou hledajíc dobrou speculaci v pozemcích? Mnohem raději bych chtěla mít celou vaši důvěru. Nevytloučíte mne ze své důvěry, vpustíte mne do svého srdce?"

"Jsi vítána mé veškeré důvěře, která zač stojí, ale pro pána boha nežádej nějaké zbytečné břemeno! Nechtěj jed — nevřej na mne hotovou potopu!"

"Proč ne, pane? Právě jste mi vyprávěl, jak to máte rád, když jste podmaně, a jak milé je vám přemluvení. Nemyslim, že bych lépe udělala, kdybych vykořistila vaše vyznání a počala vás zaklínat a zapřísahat — ba i plakat a být zasmušlá dle potřeby — jen proto, abych zkusila svou moc?"

"Varuji vás před takovým pokusem. Budte dožrná, derte se do prudu a jet po všem."

"Že je, pane? Vy brzo přestáváte. Jak přísně nyní vypadáte! Vaše oběi sesílilo jako můj prst a vaše čelo podobá se tomu, o němž jsem kdysi v nějaké hrozitanské básni četla, totiž že vypadá jako černé, hrozně bromovité. To bude váš manželský pohled, pane, tuším?"

"Budeli to váš manželský pohled, já jako křesťan brzo se vzdám myšlenky provázeti pouhého rarážka nebo obojživelníka. Ale o co jsi chtěla žádat — ven s tím!"

"Teď nejste už ani zdvořilý; a já mnohem raději mám hrubost než lichocení. Raději bych byla osobou než andělem. Nač se chei ptát, je tohle, — proč jste si dal takovou práci, abyste došel u mne vdry, že si cheíte vzít slečnu Ingramovou?"

"Je to vše? Chválá bohu, že nie horšího!" A nyní roztáhl své černé obočí; pohledl na mne usmívaje se a bledil mi vlas jakoby velice potěšen, že vidí nebezpečí odvraćené. "Myslim, že se mohu přiznat," pokračoval, "třebas že té trochu rozhněvám, Johano — a viděl jsem, jak dovede býti prudká, když se hněváš. Planula jsi večera večer na chladném světle měsítném, když jsi bouřila proti osudu a domáhala se postavení rovného se mnou. Jenynko, mimochodem, vy jste to byla, která jste mně večera učinila nabídku."

"Ovšem že ano. Ale k věci, prosím, pane — jak to bylo se sl. Ingramovou?"

"Nu, já předstíral ucházení se o slečnu Ingramovu, protože jsem chtěl, aby ty's se do mne zamilovala tak šíleně, jako já byl zamilován do tebe; a věděl jsem, že žárlivost bude nejlepší pomocnicí, kterou jsem mohl zavolat k úspěšnosti tohoto účelu."

"Výtečně! Teď jste malinký — ani o kospek větší, než kospek mého malíčku. To byla u krutná hanba a ošklivý nevědek jednati takovým způsobem. Nemáte za nic city slečny Ingramovy?"

"Její city soustředí se v jednom — v pyše; a ta potřebuje

Náš závod je ryze český a věnován službám trpících krajanů.

Nikdy neposíláme zásilky léků bez Vaší výslovné objednávky nám zasláné.

My nenabízíme Vám, draží krajané, léčení veliké ceny zdarma, neb naše léky jsou příliš cenné a s velkým nákladem upravené a nemohou býti rozdávány. S radostí co Vaší upřímní krajané posloužíme Vám a nazy jste se o léku, než ho koupíte, mohli se přesvědčít, tu pošleme ho na zkoušku na několik dní zdarma, ale neslibujeme Vám žádné velké léčení zdarma. My nikdy Vaší krajaně důvěry nevyužítujem a nebudem Vám po dopsání nám o vzorky zaslati Vám léky v ceně kolika dollarů bez Vaší výslovné objednávky napřed zaslána. Léky naše jsou v prodeji bez mála 30 let a stále se množil jejich prodej jest důkazem jejich hodnoty. Kdo jednou léky naše zkusil a je dle udaného návodu přesně užíval, pozná, že jsou takové, za jaké je vydáváme a že poctivě obslužíme milé trpící krajaney, to dokazují tisíce našich příznivců svými odporučenými, které nám dobrovolně zasílají a jasné dokazují každému, že se léky téměř záračně osvědčují. Píšte nám ještě dnes a přesvědčete se.

Druhý den mohl jiti pracovat.

Buckholts, Texas.

Vaše léky pomáhají nejen mé manželce, ale i mně samému. Dostal jsem boleti do ce lého těla, že jsem se nemohl ani na loži obrátit a nevěděl si už rady. Obrželi jsme Váš Liniment, který byl určen napřed jen pro mojí manželku, a tu začal jsem ho také užívat. Třikráte jsem ho vnitřně vzal a třikráte jsem se dosti namazal a druhý den jsem mohl jiti už pracovat. Často jsem trpěl na křeče v nohou, ale i ty jsou po něm pry. Přes pět a dvaet lét neměl jsem chuť na jídlo, vypil jsem vždy jen koflík kávy a šel do práce, ale nyní čekám, brzo-li bude snídáné, a i přes celý den mi velice chutná a dobře se cítím. Za vše to mám jen co děkovati Vašim lékům, které já i moje manželka všem trpícím vřele odporučenjeme.

Se srdečným pozdravem
Františka a Marie Petru.

Muži, ženy a starouškové — Přesvědčte se nežli koupíte!

Všechni trpící krajané, kteří se přihlásí u pánu lékárníku a našich jednatelů, kteří mají na skladě dnes, tak od mnohých nazývané ZÁRAČNÉ THEOPHOLINE THE, obrželi je dnes na požádání úplně zdarma na zkoušku. Hlaste se o ně ještě dnes. Přesvědčete se o něm i Vy dříve, než je koupíte! Tisíce osob užívá toho thé. Kde není u Vás k dostání, píšte si si o vzorky na zkoušku k nám, obržete je obratem pošty.

Toto není žádný podvod.

ZÁDNÝ HUMBUG NETRVÁ DLOUHO A KDYŽ JEST ODHALEN, JEST VETA PO VŠÍ DŮVĚŘE. MY NIKDY NEBUDEME PO DOPSÁNÍ NÁM O LÉKY ZASÍLATI VÁM LÉKY BEZ VAŠÍ VÝSLOVNÉ ŽÁDOSTI.

Skutečný rodinný prostředek — Theopholine Bylinné Thé.

Skládá se z různých léčivých bylin a kořinek, z nichž každý přispívá svojí částí k se silování a povzbuzování zažívacích a močových ústrojí, čímž docíljuje toho, že tělo řádně vyměšuje odpadky a dokonale slučuje potravinové štávy a krev. Osobám, trpícím chřipkou a záepou a z této povstávající nemocí, jako: Kyselostí v žaludku, žlučnatostí, pálení žáhy, obtížného trávení, bolestech hlavy v zádech, nezájivnosti, nastuzení, bolesti v kříži, v kloubech, rozčellosti, zemlenosti, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, vyrážce, zlaté žile, nervoznosti, srdeční neměse, lišejích, zastaralých bolestí v těle a všech nepořádeků krve a ledvin, poskytuje pravé dobrodlní. Chuti jest příjemné, stolice úplně bezbolestná.

Právě v tento čas jest všude nejvíce nemocí. Dbejte, by každý člen Vaší rodiny užíval THEOPHOLINE THE a předejdete nejen různým nemocem, ale zdraví, síla a svěžest bude Vám všem odměnou. Jest to výborný lék jak pro malíčké dítky, tak i dospělé. — Zkuste ho ještě dnes!

Jest baleno do balíčků různých velikostí. Malý stojí 50c, poštou 55c. Velký pak balíček \$1.00, poštou \$1.10.

Máme výtečný domácí liniment pro vnitřní a zevnitřní užívání. Též léčení pro KATAR a jiné různé nemoece pro muže, ženy a dítky. Trpící slabé především sestřelky matky, ženy a slabé dítky! Máme zvláštní léčení pro všechny Vaše nemoece. **PIŠTE VŠICHNI S DŮVĚROU** a pošleme Vám obratem pošty lék ZDARMA na několik dní na zkoušku a popisy o nemocích. Račte psát česky neb anglicky, na adresu:

THEOPHOLINE REMEDY CO. Dept. 10,
Marie Votýpka, předsedkyně. **80. BEND, IND.**

ponížení. Byla jste žárliva, Johano?"

"Nechte toho, pane Rochester. Nezáleží vám nikterak na tom, víte-li to nebo ne. Odpovězte mi, pravdivě ještě jednou. Myslim, že slečna Ingramova neutrpí vašš neupřímnou koketeri? Nebude se čiti zapomenutou a opuštěnou?"

"Není možná! — vždyť jsem vám řekl, že naopak ona nechtěla mne; pomyluje na můj úpadek schladilo, či spíše uhasilo její lásku v okamžiku."

"Vy máte zvláštní, úkladnou povahu, pane Rochester. Bujím se, že vaše zásady jsou v některých bodech výstřední."

"Mé zásady nebyly nikdy evičeny, Johano; možná, že vyrostly trochu bujně z nedostatku přestání."

"Ještě jednou vážně; mohu těšiti se z toho velkého blaha, které mi bylo skytnuto, bez obavy, že někdo jiný trpí tou trpkou bolestí, kterou sama jsem cítila před chvíli?"

"Ta náčete, moje dobrá děvčenko; není na světě jiné blaha, která má ke mně tutož žitostou lásku, nežli ty — nebůf já kladu tu pěknou otázku do své duše, Johano, jako důkaz tvoji oddanosti."

"Přelobila jsem své rty na ruku, která spočívala na mém rameni. Mlavoala jsem jej příliš moeně — více, než jsem si troufala říci — více, než slova mohla vyjádřit."

"Žádejte ještě něco," pravil hrzy na tv; "přáskáš mi to rákos, jmenůl od vás u něco říkat a mohu-li vám vyhovět."

Opět jsem měla lábat hotovou. "Slibte svou důmyslnou páni Fairfaxové, pane; — ona večera v tuocí viděla mne s vámi v šlci a slásta nad tím. Požejte jí nějaké vysvětlendé dříve, než k ní přijde. Hali mne, jsmenli špatně porozuměla od tak dobrého léky."

"Já dá svého pokuje a vem si klobouk," odvětil. "Chei, ahybš dnes ráno jela se mnou do Millcotu; a zatím, co se budeš připravovat na vyjíždku, vysvětlím vše staré paní. Byla toho mínění, Johano, že jsi prodala svět za lásku a považovala to za zisk."

"Myslim, že myslila, že já zapomenla na své i na vaše postavení, pane."

"Postavení! Postavení! — Postavení tvé je v mém srdci a na krku těch, kteří by tě napadli teď nebo později. — jdi teď."

Brzo byla jsem oblečena; a když jsem slyšela, že pan Rochester opustil pokoj páni Fairfaxové, spečala jsem doů. Stará pani měla přečtenou svou ranou porci Písma — kapitolu, určenou pro ten den; její Bible ležela před ní otevřená a její břežlo leželo na ní. Její čtení, přečtené oblažením pana Rochester, zdálo se být nyní zapomenuto; její zrak, upřený na protější stěnu, vyjadřoval úžas klidné duše, pobouřené neobvyčejnými zprávami. Spatřivši mne, vzpamatovala se trochu; učinila jakýsi pokus úsměvu a sestavila několik slov blahopřání; ale úsměv vymizel a věta zůstala nedokončena. Zdvihla břežlo, zavřela bíbli, a odstrlíla křešlo od stolu.

"Já velice žasnu," počala, "skoro ani nevím, co říci, slečno Eyrová. Přece se mi to nezdálo, či ano? Někdy napola usnuám, když sedím samotná a myslim na vás, které se nikdy nestaly. — Žálo se mi více než jednou, když jsem dřimala, že můj draký muž, který je už patnáct let mrtve, přišel sem a sedl si u mne; a že jsem slyšela ho volati moe svým jménem. Alice, jak mi val ve zrykání štiti. Nuž, náčete, to mi říci, zdá se to skutečně pravda; že pan Rochester vás ládal abyste si ho vzala! Nemůžete se m. Vlak skutečně on sem přijel před pěti minutami a pravil, že se málo budete jeho ženou."

"Totéž řekl mně," odvětila jsem.

"Opravdu! Věřite mu! Vyslyšela jste ho?"

"Ano."

Hleděla na mne s podivením. "Nikdy bych si to nepomyslíla. On je hrdý muž; všichni Rochesterové byli hrdí, a jeho otec dokonce měl rád peníze. Takže o něm vždycky říkali, že byl velice opatrný. — Miní si vás vzít?"

"Říká mi to."

Prohlížela si mou celou osobu; v jejích očech četla jsem, že nenashly žádné vnyady moeně dost, aby rozluštily záhadu.

"To mě překvapuje," pokračovala; "ale nepoehybne je to pravda, když to říkáte. Jak to dopadne, nemohu říci; opravdu nevim. Stejně postavení a stejné jmění je často záhodné v takových pádech; a zde je rozdílo o dvaet let ve vašem věku. — Mohl by skoro být vaším otcem."

"Ne, nikoliv, pani Fairfaxová!" zvolala jsem podrážděně; "nevypadá jako můj otec! Nikdo, kdo nás viděl spolu, nedomnul by se toho ani na chvíli. Pan Rochester vyhlíží tak mladá a jest tak mlád, jako někteří muži v pětadvaceti letech."

(Pokračování)

Cistá semena jsou nejčastěji a nejlepší. Naše na rok 1914 Semenářská Kniha, která obsahuje nejvyšší ceny na nejlepší jakosti semen pro farmy a zahrádky, jest zdarma. Píšte si u nás ještě dnes na: Galloway Bros. — Bowman Co., Box 7, Waterloo, Iowa. Adv. 16-6

JAMES M. CURLEY
Kongressnik, jenž byl zvolen novým mayorem Bostonu.

Kotěra & Sloup
vlastní velkí skladový obchod
grocery a železářský.
1281 So. 16 St. Tel. Doug. 3578
Hospodářské zboží, všady potraviny, kuchařské a domácí potřebnosti. Vždy největší množství a nejlepšího kvalit.